

og hvis min Antagelse er rigtig, saa forventer jeg, at den ærede Minister for at undgaa Afstemning vil tage sit Ændringsforslag under Nr. 83 tilbage; hvis ikke, saa kommer naturligvis Sagen til Afstemning. Men hvis den ærede Minister er tilfreds med Udvalgets Forslag under Nr. 84 om samme Gjenstand, saa antager jeg ikke, han har Noget imod at fravige sit Forslag under Nr. 83. Under Nr. 85 findes der et Forslag, som gaar ud paa en Nedsættelse af det forlangte Beløb til Stiftsattestelse ved Jonstrup Seminarium. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dette Forslag, men blot bemærke, at Udvalget har ment, at det ikke kunde skjønnes fornødent at udføre denne Stiftsattestelse i det kommende Finantsaar, eller at man ialtsald kunde se Tiden an for at se, hvorvidt Udvalgets Flertals Anskuelse om at komme til at faae enten dette eller tvende Seminarier nedlagte, skulde vinde Fremgang, en Anskuelse, som forøvrigt ikke deles af Udvalgets Mindretal. Forslaget under 86 er en Gjenganger. Det angaar en staaende Post paa Finantslovsbudgetterne ogsaa paa forskjellige Finantslove i en lang Række af Aar, nemlig en Bevilling til Organiststolen i Skaarup. Det vil erindres, at man ifjor har bevilget 3000 Rd. til Opførelsen af denne Skole, og man mente herved at have været meget imdekommende i Opfyldelsen af Statens Forpligtelser ligeoverfor dette Diemeb. Man havde da antaget, at der efter denne Bevilling vilde være blevet udarbejdet nye Overdrag for Opførelsen af en Bygning, holdt inden for dette Beløb, hvorefter da en Licitation vilde være at foretage, og Spørgsmaalet endelig bragt ud af Verden. Men der er bleven brugt en hel anden Fremgangsmaade. Man har taget de gamle Overdrag fra 1862, som man tidt havde kasseret, og hvortil der i 1868 var føjet et rundt Beløb, foruden man havde erklæret, at Beløbet vilde blive overfærdet, hvilket ogsaa nu er vist, og efter disse kasserede Overdrag har man udbudt Licitationen, hvorefter man er kommen til det Beløb, som nu forlanges til denne Skole, c. 1,3000 Kroner. Denne Fremgangsmaade har Udvalget, ikke med et udfordrende Ord, som der blev sagt igaar, men med et meget korrekt Udtryk kaldet „ikke tilbørlig“, og, set hen til Sagens Historie, er det med Respekt at sige utilbørligt at anvende en saadan Fremgangsmaade mod Bevilgelsesmyndigheden. De øvrige tre Forslag under § 21 angaaende Blindelinstitutet, Forslagene under Nr. 87—89, ere ikke anderledes beskafne, end at jeg med Henvisning til Betænkningen kan begrunde dem. De to sidste ere stillede af den ærede Minister og tiltraadte af Udvalget, det første er stillede af Udvalget, men udtrykker ganske den samme Tanke, som den ærede Minister har havt, og jeg tør derfor antage, at der er Enstemighed om dette Spørgsmaal. Hvad de tvende Ændringsforslag til § 26 angaar, Forslagene under Nr. 117 og 118, som begge handle om Opførel-

sen af en ny Hovedbygning for Bøggilgaard's Institut, er der dertil i Budgettet forlangt 38,000 Kr. Ministeren forlanger ved dette Ændringsforslag Beløbet forhøjet med 2000 Kroner, altsaa hele Beløbet forandret til 40,000 Kroner. Udvalget er, om end af forskjellige Grunde, kommet til det Udslag, at man vil foreslaa at udføre dette Spørgsmaal af Budgettet, ialtsald for Tiden, og jeg skal i den Henseende henvise til Betænkningen. Man har troet, at de Overveielser, der for Tiden føres paa forskjellige Maader om Oprettelsen af en Anstalt for idiotiske Børn eller om muligt af et Tilflugtssted for vogne Bioter, kunde føre til, at man ogsaa henvendte sin Opmærksomhed paa, om Institutet paa Bøggilgaard ikke mulig var af en saadan Bestaafenhed, eller rettere sagt, den Giendom, Staten der har, at der kunde gøres en Anvendelse, som var mere nyttig i denne Henseende, end den nuværende Skole er. Jeg tror, at Udvalget i Almindelighed erkjender, at Institutet udfører sin Opgave ret tilfredsstillende — Somme mene endog, at Institutet er meget tilfredsstillende — men man har som sagt af de anførte Grunde stillet Forslaget under Nr. 118 om at lade Posten udgaa. Det er, kortelig omtalt, de Ændringsforslag, som til dette Afsnit ere stillede. Der findes enkelte Punkter i Betænkningen, hvortil der ikke er knyttet noget Ændringsforslag, og som jeg skal omtale. Jeg skal saaledes henvise til Nr. 140 i Betænkningen, hvor Udvalget udtaler en Forventning om, at man i den nærmeste Fremtid maa komme til en Ordning, hvorefter Sorø Akademi's betydelige Midler maa kunne finde en mere frugtbringende Anvendelse. Tidligere Flertal i Finantsudvalget have fremsat en lignende Anskuelse, dog ikke ganske den samme, idet man navnlig har henholdt sig til de Midler, der medgaa til den lærde Skoles Drift dersteds, medens man nu har nævnt alle Sorø Akademi's Midler. Flertallet i tidligere Finantsudvalg har nemlig været af den Anskuelse at i Reglen gives der de øvrige Beløb, som udredes af Sorø Akademi, en meget heldig og frugtbringende Anvendelse, hvorimod selve Skolen er for dyr, men Mindretallet har ved at tiltræde Forslaget ment, at man maatte forbeholde hele Spørgsmaalet en Overveielse, altsaa at denne skulde omfatte samtlige de Sorø Akademi tilhørende Midler. Derimod har Flertallet saameget mindre kunne have Noget at indvende, som man har følt sig overbevist om, at en saadan samlet Overveielse ikke vil føre til at bortlede de Midler, som nu anvendes til den almindelige høiere og lavere Folkeoplysning, fra den Anvendelse, de nu have. Henstillingen under Nr. 141 angaaende en Undersøgelse af, hvorvidt ikke Indtægten af Sorø Akademi's Haver maatte kunne udbringes for et større Beløb, skal jeg blot nævne. Med Hensyn til Uddelingen til Folkehøiskoler har man udtalt for Ministeren forskellige Onsker. Jeg skal bemærke, at der i